

ἌΡΜΟΝΙΑ
ἌΡΜΟΝΙΑ

1. This manuscript should be preserved by the

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΝΘΡΩΠΟΛΟΓΙΑ

1881

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΕΚΔΟΣΗΝ

1881

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

ΕΤΕΡΩΤΗΡΙΟΝ

1881

ΜΑΡΙΑ ΓΕΡΜΑΡΤ

Εκδόσεις του Ελληνικού Αρχαιολογικού Μουσείου
Αθήναις, 1881

Εκδόσεις του Ελληνικού Αρχαιολογικού Μουσείου

ΩΔΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

1871

ΣΥΜΦΩΝΙΚΑΙ — ΔΑΪΚΑΙ ΣΥΝΑΥΛΙΑΙ

ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Γ. Ν. ΝΑΖΟΣ

ΘΕΑΤΡΟΝ ΟΛΥΜΠΙΑ

Δευτέρα 23 Δεκεμβρίου 1929

ώρα 6.15' μ.μ. ἀκριβῶς

ΣΥΝΑΥΛΙΑ

ΤΡΙΤΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

ΤΗΣ

ΣΥΜΦΩΝΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

ΤΟΥ

ΩΔΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

1893 - 1929

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

ΔΗΜ. ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΟΛΙΣΤ

MARIA GERHART

Μετά τὴν ἐναρξιν τῆς Συναυλίας ἡ εἰσοδος ἐπιτρέπεται μόνον κατὰ τὰ διαλείμματα.

ΤΥΠΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ — Π. Δ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΣ — 5225

Τὴν Κυριακὴν 22 Δεκεμβρίου, ὥραν 11 π.μ. ἢ ΓΕΝΙΚΗ ΔΟΚΙΜΗ

Τιμὴ ἀναλυτικῆς προγράμματος Δρ. 5.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

- 1 *Ὁ Μαγευμένος Αὐλὸς* W. A. MOZART

Εἰσαγωγή, ὑπὸ τῆς ὁρχήστρας

- 2 *Συμφωνία* ἀρ. 41 (Jupiter) W. A. MOZART

I Allegro.

II Andante

III Menuetto

IV Finale

ὑπὸ τῆς ὁρχήστρας

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

- 3 α *Variations de bravoure* . . . AD. ADAM

ἐπὶ θέματος τοῦ Μότσαρτ

- β Ἄρια ἐκ τῆς «*Τραβιάτα*» G. VERDI

- γ *Frühlingsstimmenwalzer* JOH. STRAUSS

Ἡ Κ^α M. Gerhart καὶ ἡ ὁρχήστρα

- 4 *Francesca da Rimini* P. TSCHAIKOWSKY

Φαντασία. Ὑπὸ τῆς ὁρχήστρας

(πρώτη ἐκτέλεσις)

W. A. MOZART

Ὁ Μαγευμένος Αἰθὺς

(Εἰσαγωγή)

Ἡ εἰσαγωγή τοῦ *Μαγευμένου αἰθὺς* ἀρχίζει μὲ τρεῖς πομπώδεις συγχορδίας, (εἰς τὸν τόνον τοῦ *Μι βφ.* ποὺ ἐπικρατεῖ εἰς ὅλον τὸ ἔργον), ἐντελῶς συμβολικῶς καὶ παρμένας ἀπὸ τὴν σκηνὴν τῶν Ἱερῶν Ἰουδοῦ τοῦ τελευταίου μέρους.

Τὸ *allegro* δὲν εἶνε ἀκριβῶς *φούγκα*, ἀλλὰ μέρος σονάτας εἰς τύπον *φουγκατό*, μὲ ἐλευθέρην ἀντιστικτικὴν ἐπεξεργασίαν εἰς τὴν ὁποίαν διακρίνεται ὅλη ἡ χάρις καὶ ἡ δροσερότης τοῦ πνεύματος τοῦ Μότσαρτ.

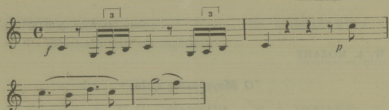
Ἄξιον σημειώσεως εἶνε ὅτι ἡ εἰσαγωγή τοῦ «Μαγευμένου αἰθὺς» ἐγράφη τὴν παραμονὴν τῆς πρώτης ἐκτελέσεως τοῦ ἔργου ἀπὸ τὴν Ὁπεραν τῆς Βιέννης.

W. A. MOZART

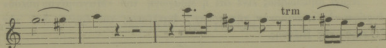
Συμφωνία εἰς Ντο μεῖζ. ἀρ. 41 (*Jupiter*)

Ἡ ἔπ' ἀριθμὸν 41 τελευταία συμφωνία τοῦ Μότσαρτ φέρει καὶ τὴν προσωνμίαν «*Συμφωνία τοῦ Διός*». Ἀποτελεῖ ἓνα ἀπὸ τὰ ὡραιότερα μνημεῖα τοῦ ἐλευθέρου, ἰσχυροῦ καὶ πλουσίου πνεύματός του. Καμμιά ἄλλη ἀπὸ τὰς συμφωνίας τοῦ Μότσαρτ δὲν ἔχει τὸσον πλοῦτον θεμάτων, καμμιά ἄλλη δὲν παρουσιάζει ἰδέας τὸσον διαγείς καὶ τὸσον ὁμοιογενεῖς. Μέσα σ' αὐτὴν τὴν συμφωνίῳν ὑπάρχει κάτι τὸ ἀρχαϊκόν, μὰ ἀτελείωτη φαιδρότης καὶ ἀπόλυτος ὡραιότης. Δι' αὐτῆς ὁ Μότσαρτ παῖει νὰ εἶνε ὁ ἀσθενεὶς καλλιτέχνης ποὺ ἐγνωρίσαμεν εἰς τὴν συμφωνίαν εἰς σολ. Ἐλασσον' μιὰ δυνατὴ πνοὴ περνᾷ ἀπὸ ὅλον τὸ ἔργον προαναγγέλλουσα τὸν Μπετόβεν. Τὸ εἰσαγωγικὸν θέμα τοῦ πρώτου μέρους ἐμφανίζεται μὲ πομπώδεις τόνους, γνωστῶς ἤδη ἀπὸ

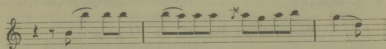
τὰς προηγουμένης συμφωνίας του ἀλλ' ἀμέσως μετὰ τοὺς πρώτους ἤχους ὁ χαρακτήρ γίνεται ἐσωτερικώτερος,

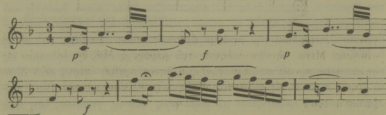
Τὸ ὅλον θέμα εἰς τὴν ἀπόλυτον ἀνάπτυξίν του φθάνει τὰ 23 μέτρα. Γενικῶς δὲν θὰ ἦτο πολὺν δύσκολον νὰ εἶρη κανεὶς πρόγραμμα διὰ τὰ ἀριστουργήματα τῆς κλασσικῆς συμφωνικῆς μουσικῆς· εἰς τὴν συμφωνίαν τοῦ Διὸς π. γ. θὰ ἔβλεπε εἰκόνας καὶ σκιηνάς φαιδρᾶς καὶ εὐθύμους, μὲ παρεμπίπτοντα ἥσιχα ἢ φοβερὰ ἐπεισόδια, χρώματα ζωηρὰ καὶ ἀκτίνας χαρᾶς. Ἄς ξεχωρίσωμε τὰ θέματα τῆς ἐσωτερικῆς αἰσθηματικότητος:

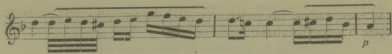

καὶ τῆς λαϊκῆς εὐθυμίας:

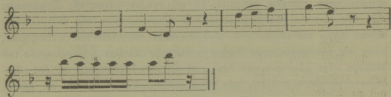

Εἰς τὸ Andante, χαρακτηριζόμενον διὰ τὴν μεγάλην βαθύτητα τῆς συλλήψεως καὶ τὴν ἐξαιρετικὴν διαύγειαν τῆς ἀρχιτεκτονικῆς, ὁ Μότσαρτ μεταχειρίζεται τρία κύρια θέματα. Τὸ πρῶτον εἶνε τὸ ἐξῆς:

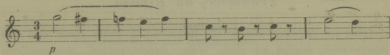

Εἰς τὸ θέμα αὐτὸ ἔρχεται ὡς ἀντίθεσις ἓνα δεύτερον, χαρακτηριστὸς ἀπειλητικοῦ. Τὸ θέμα τοῦτο ἀναπτυσσόμενον καταλήγει εἰς τὴν γεμάτην εἰρήνην φράσιν :

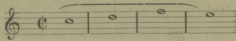

Τὸ *Μενουέττο* τῆς συμφωνίας αὐτῆς ἀναπτύσσεται ἐπίσης σὲ μίαν ἀμύσφαιραν αἰσθηματικότητος καὶ ἔχει χρωματικὸν χαρακτήρα ποῦ δὲν συναντῶμεν συχνὰ εἰς τὰ ἔργα τοῦ Μότσαρτ.

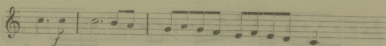

Τὸ *Τρίο* του ἔχει τὴν μελωδίαν εἰς τὴν ὀγδόην καὶ εἰς τὴν ἑνοσχίζηστροφωσιν στοιχεῖα Χάυδν.

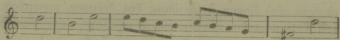
Τὸ περιφημότερον μέρος τῆς συμφωνίας εἶνε τὸ *finale*. Ὁ τύπος τῆς Φούγκας παῖζει μέσα σ' αὐτὸ τὸν σπουδαιότερον ρόλον. Τὸ κύριον θέμα, ἓνα παλαιὸν θέμα ποῦ ἀνήκει σὲ ὅλον τὸν κόσμον :

γίνεται ὕστερα ἀπὸ τὴν πρώτην ἡμίσειαν πτώσιν, τὸ θέμα μιᾶς ἀπλῆς φούγκας. Μετὰ τὴν ἐπανάληψιν τοῦ μέρους ὁ Μότσαρτ δὲν τελειώνει ἀπλᾶ, ἀλλὰ προσθέτει μίαν *Coda*, ἡ ὁποία ἀρχίζει ἐπίσης με φούγκα, εἰς τὸν τρόπον ὥστε εἰς τὸ ἐπίσχον ἤδη κύριον θέμα νὰ προστίθεται τὰ ἐπόμενα δύο :

καί

οχηματίζοντα τριπλήν φούγκαν. Τὸ τελευταῖον μέρος τῆς Συμφωνίας τοῦ Λόεβ εἶνε καὶ θὰ παραμένῃ ἓνα ἀριστούργημα τῆς ἀντιστικτικῆς τέχνης, λόγῳ τοῦ πλήθους τῶν ἀντιστικτικῶν παγιῶν καὶ συνδιασμῶν, μέσα εἰς τὴν περίπλοκον ἐπεξεργασίαν τῶν ὁποίων ἡ μεγαλοφροῦνία τοῦ Μότσαρτ οὕτε μίαν στιγμὴν δὲν σκοπιάττει αἱ μοναχικαὶ σελίδες διαδέχονται ἡ μία τὴν ἄλλην σὺν καταρροατικῆ; ἰδεῶν τίποτε τὸ σχολαστικὸν δὲν ἀνευρίσκειται μέσα στοὺς ἀτελειώτους αὐτοὺς ἀντιστικτικῶς συνδιασμούς.

P. TSCHAIKOWSKY

Francesca da Rimini

(Εἰς τὸν δεύτερον κύκλον τῆς Κολάσεως, ἡ ὁποία ὁμως ἀπὸ ἐδῶ πραγματικῶς ἀρχίζει νὰ εἶναι τόπος βασανιστηρίων, παρουσιάζεται ἐμπρὸς τῶν ὀφθαλμῶν. Καὶ προχωροῦντες βλέπουν νὰ βασανίζονται μέσα σὲ μίαν θύελλαν, πῶς τοὺς στριφογυρίζει καὶ φοβερίζει νὰ τοὺς ῥίψῃ στοὺς παρακάτω κύκλους τῆς Κολάσεως, οἱ ψυχῆς τῶν φιληδόνων. Μεταξὺ αὐτῶν ὁ Δάντης εὐρίσκει τὴν ψυχὴν τῆς Φραντζέσκας ἀπὸ τὸ Ρίμινι, ἡ ὁποία διηγεῖται τὴν τραγικὴν ἱστορίαν τῶν ἐρώτων τῆς μετὰ τὸν ἀνδραδελφόν τῆς Παῦλον. Ὁ Δάντης μόλις ἀκουσε τὴν θλιβεράν ἱστορίαν, λιποθυμεῖ).

*Πόνος μεγαλύτερος δὲν εἶναι
παρὰ νὰ θυμηθῆς τὰ εὐτυχισμένα χρόνια
σὴν δυστυχία, καὶ αὐτὸ τὸ ξέρεαι ὁ δάσκαλός σου.
"Ἄν ὁμως σὺ τὴν πρότην ρίζαν νὰ γνωρίσῃς
τῆς ἀγάπης μας ἔχεις τόση ἐπιθυμία,
θὰ κάμω σὺν ἐκείνῳ πῶς μιλᾷ καὶ κλαίει.
Γιὰ διασκέδαση ἐδιαβάσαμε μιά μέρα*

τὸ Λαυτζιλότο πῶς τὸν ἔσφιζεν ἡ ἀγάπη,
 μονάχ' ἤμαστε καὶ χωρὶς φόβο κανένα.
 Πολλὲς φορὲς αὐτὸ τὸ διάβασμα τὰ μάτια
 ἐκίνησέ μας καὶ μᾶς ἄγχισε τὴν ὄψη,
 ἀλλὰ μὰ σιγμὴ μᾶς νίκησε μονάχη.
 Ὅταν διαβάσαμε τὸ πῶς τὰ ἀγαπημένα,
 γλυκόγελο ἀπὸ τίτοιον ἔρασή ἐφιλήθη,
 τοῦτος, ὅπου ἀπ' ἐμὲ ποτὲ δὲ θὰ χωρίση,
 ὅλος τρεμάμενος μοῦ φίλησε τὸ στόμα
 Γυλαέτος τὸ βιβλίον κί ὅπου τῶχει γράφει.
 Τῆ μέρα ἐκείνη πλὴν δὲν ἐδιαβάσαμε ἄλλω.
 Στὸ μεταξύ πού τὸ πνεῦμα ἔλεγε τοῦτο,
 τὸ ἄλλο ἔκανε τόσο κλᾶμα πού ἀπὸ τὸ σπλάγχνος
 ἠγοθύμιστα ἐγὼ σὰ τᾶχα νὰ πεθάνω,
 κ' ἔπιστα ὡς πέφτει χάμω πεθαμένο σῶμα.

Δάντου : Κόλασις, ὄσμα 5ον
 (Μετάφρασις Γεωργ. Καλοσγούρου).

.....nessun maggior dolore,
 Che ricordarsi del tempo felice
 Nella miseria, e ciò sa l' tuo dottore.
 Ma se a conoscer la primà radice
 Del nostro amor tu hai cotanto affetto,
 Farò come colui, che piange, e dice.
 Noi leggevamo un giorno, per diletto,
 Di Lancioloitto, come Amor lo strinse:
 Soli eravamo, e senza alcun sospetto.
 Per più fiate gli ochi ci sospinse
 Quella lettura, e scolorocci l' viso:
 Ma solo un punto fu quel, che ci vinse
 Quando leggemo il disiato viso
 Esser baciato da cotanto amante,
 Quest' che mai da me non fia diviso.
 La bocca mi bacio tutto tremante:
 Galeolto fu il libro, e chi lo scrisse:
 Quel giorno più non vi leggemmo avante.

*Mentre che l' uno spirito questo disse
L' altro piangeva sì, che di pietade
L' venni meno, come s' io morisse
E caddi, come corpo morto cade.*

(Dante, Inferno V)

ΩΔΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

1871

ΣΥΜΦΩΝΙΚΑΙ — ΛΑΪΚΑΙ ΣΥΝΑΥΛΙΑΙ

Πρὸς τοὺς Ἑλλήνας Συνθέτας

Ἡ Γενικὴ Διεύθυνσις τῶν Συμφωνικῶν καὶ Λαϊκῶν Συναυλιῶν τοῦ Ὁδείου Ἀθηνῶν, φέρει εἰς γνῶσιν τῶν Ἑλλήνων Συνθετῶν, ὅτι ἀπὸ σήμερον δύναται νὰ ἀποστέλλωσι νέας συνθέσεις αὐτῶν διὰ Συμφωνικῆς καὶ Λαϊκῆς Συναυλίας εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῶν Συναυλιῶν τοῦ Ὁδείου (ὁδὸς Πειραιῶς).

Ἐκ τῶν ἀποστελλομένων ἔργων θὰ ἐκτελοῦνται εἰς τὰς Συναυλίας ὅσα κρίνονται κατάλληλα.

Διὰ περισσοτέρας πληροφορίας ἀπευθυντέον εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Διευθύνσεως τῶν Συναυλιῶν τοῦ Ὁδείου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Δεκεμβρίου 1929

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς
Γ. Ν. ΝΑΖΟΣ

1. The first part of the report
2. The second part of the report
3. The third part of the report

1. The first part of the report

1. The first part of the report
2. The second part of the report

1. The first part of the report

1. The first part of the report
2. The second part of the report

